

Panium – Nummer elva elva

Elva, elva: Daniels och Uppenbarelsesbokens profetiska vittnesbörd

Jeff Pippenger

2025-08-09

Det har varit en lång process för mig att komma till denna punkt i studiet av Panium, och titeln ”Elva, elva” är avsedd att betona att Lejonet av Juda stam samordnade både Daniels bok och Uppenbarelsesboken för att framställa de inre och yttre linjerna i historien om beseglingen av Guds folk i det elfte kapitlet och den elfte versen. Strax innan nådatiden avslutas ges ett befallning att bryta sigillet på den profetia i Uppenbarelsesboken som var förseglad intill den tid då de inre och yttre profetiska historier, framställda genom de två linjerna av elva—elva, som återfinns i Daniels bok och Uppenbarelsesboken, blev närvarande sanning.

Och han sade till mig: Försegla inte orden i profetian i denna bok, ty tiden är nära. Den som gör orätt, må alltjämt göra orätt; och den som är oren, må alltjämt vara oren; och den som är rättfärdig, må alltjämt vara rättfärdig; och den som är helig, må alltjämt vara helig. Uppenbarelsesboken 22:10, 11.

"Tiden är nära" strax före nådatidens slut, och "tiden är nära" när "Jesu Kristi uppenbarelse" avförseglas.

Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav åt honom för att visa sina tjänare vad som snart måste ske; och han sände och tillkännagav den genom sin ängel till sin tjänare Johannes, som vittnade om Guds ord och om Jesu Kristi vittnesbörd och om allt som han såg. Salig är den som läser och de som hör denna profetias ord och bevarar det som är skrivet däri, ty tiden är nära. Uppenbarelsesboken 1:1–3.

När Lejonet av Juda stam öppnar ”Jesu Kristi uppenbarelse”, såsom Han har gjort sedan budskapet om midnattsropets ankomst i juli 2023, innefattar detta öppnande uppenbarelsen att Han är ”Palmoni”, den underbare Talräknaren, eller Hemligheterens Talräknare. Att underlåta att ta emot denna sanning är att misslyckas i den prövningsprocess som beseglar de etthundrafyrtiofyra tusen.

Jag döper er visserligen med vatten till omvändelse; men han som kommer efter mig är mäktigare än jag, och jag är inte värdig att bära hans skor. Han skall döpa er med den helige Ande och med eld. Han har sin kastskovel i handen, och han skall noggrant rensa sin tröskplats och samla sitt vete i ladan; men agnarna skall han bränna upp i en eld som inte kan utsläckas. Matteus 3:11, 12.

”Hur snart denna luttringsprocess kommer att börja kan jag inte säga, men den kommer inte att länge uppskjutas. Han som har sin kastskovel i sin hand skall rena sitt tempel från dess moraliska orenhet. Han skall grundligt rensa sin tröskplats.” Testimonies to Ministers, 372, 373.

Profetians linjer, vilka identifierar tiden för beseglingen som en profetisk prövningsprocess, är mer än rikligt förekommande. Det står klart att prövningsprocessen bygger på den studerandes fallenhet och förmåga att tillämpa den rätta eller orätta metodologin för studiet av Guds profetiska Ord. Denna sanning framställs också i överflöd i den inspirerade framställningen.

Och dessa fyra unga män gav Gud kunskap och insikt i all slags skriftlärdom och vishet; och Daniel hade förstånd i alla syner och drömmar. Och när den tid var ute som kungen hade bestämt, att de skulle föras in, förde överste hovmästaren dem inför Nebukadnessar. Och kungen samtalade med dem; och bland dem alla befanns ingen vara såsom Daniel, Hananja, Misael och Asarja; därför fick de träda i kungens tjänst. Och i alla frågor om vishet och förstånd som kungen frågade dem om, fann han dem tio gånger bättre än alla de spåmän och stjärntydare som fanns i hela hans rike. Daniel 1:17–20.

En grundläggande regel för profetisk uttolkning är att sanningen fastställs på två vittnens vittnesbörd, och de som underlåter att hysa förtröstan till denna princip bereder själva vägen för sitt eget misslyckande. En del av prövningsprocessen under beseglingens tid innefattar att man erkänner sambandet mellan de inre och yttre historier som i kapitel elva och vers elva framställs av Daniel och Johannes.

”Uppenbarelseboken är en förseglad bok, men den är också en öppnad bok. Den återger underbara händelser som skall äga rum under de sista dagarna av denna jords historia. Denna boks läror är tydliga, inte mystiska och oförståeliga. I den tas samma profetiska linje upp som i Daniel. Vissa profetior har Gud upprepat och därigenom visat att vikt måste fästas vid dem. Herren upprepar inte sådant som inte är av stor betydelse.” Manuscript Releases, volym 9, 8.

Daniels bok och Uppenbarelseboken representerar två vittnen, och de etthundafyrtiofyra tusen framställs såsom två vittnen i Uppenbarelsebokens elfte kapitel. I den elfte versen i kapitlet uppväcks de två vittnena, representerade av Elia och Mose, till liv, såsom förebildade av både Johannes i den kokande oljan och Daniel i lejongropen. De etthundafyrtiofyra tusen representeras av Daniel och Johannes, och också av Elia och Mose. För att lyckas i den prövningsprocess som frambringar de etthundafyrtiofyra tusen måste en studerande förstå att sanningen fastställs på två vittnens utsaga, och att Daniels bok och Uppenbarelseboken representerar två vittnen, och att de etthundafyrtiofyra tusen har förebildats såsom Elia och Mose och även Daniel och Johannes.

Dessa sanningar är endast ett kort urval av profetiska sanningar som hör samman med den inre och yttre historien som representeras av ”elva, elva” i både Daniel och Uppenbarelseboken. Såsom Palmoni ledde Kristus i samordningen av de två avsnitten, och även i att elva plus elva är lika med tjugotvå, vilket i sin tur är en tiondel av tvåhundra tjugotvå, vilket är en symbol för föreningen av gudomlighet med mänsklighet. Palmoni fastställde på mer än två vittnens utsaga att ”tvåhundra tjugotvå” representerar föreningen av gudomlighet och mänsklighet, vilket i sin tur är en beskrivning av Kristi inkarnation, när Han tog på Sig fallen kött. Därigenom framställde Han föredömet för mänskligheten att, om de är villiga att uppfylla evangeliets krav, är Kristus villig att förena Sin gudomlighet med vår mänsklighet. Gudomlighet och mänsklighet är därför två vittnen.

”Jesu Kristi uppenbarelse”, som öppnade sig strax innan nådatiden avslutas, innefattar att Jesus är Guds ”Ord”.

I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom honom, och utan honom blev inte något till av det som är till. I honom var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte förstått det. Johannes 1:1–5.

Bibeln är Guds ”Ord”, vilket, liksom Kristus, representerar föreningen av gudomlighet och mänsklighet. Bibeln representerar de två vittnena i Gamla och Nya testamentet, vilka också är Mose och Elia i Uppenbarelsboken kapitel elva.

”Angående de två vittnena förklarar profeten vidare: ’Dessa äro de två olivträden och de två ljusstakarna, som stå inför jordens Gud.’ ’Ditt ord’, sade psalmisten, ’är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.’ Uppenbarelsboken 11:4; Psaltaren 119:105. De två vittnena representera den heliga Skrift i Gamla och Nya testamentet.” Den stora striden, 267.

De två vittnena är de två olivträden, de två ljusstakarna och Gamla och Nya testamentet, vilket i stycket representeras som ”Ditt ord”. ”Jesu Kristi uppenbarelse”, som avförseglas av Lejonet av Juda stam strax före nådatidens slut, är ”den slutliga ökningen av kunskap”, vilken prövar dem som är kandidater att vara en av de etthundrafyrtiofyra tusen. ”Den slutliga ökningen av kunskap” är också budskapet i midnattsropet i liknelsen om de tio jungfrurna.

”Då svarade jag och sade till honom: Vad är dessa två olivträd på högra sidan om ljusstaken och på dess vänstra sida? Och jag svarade åter och sade till honom: Vad är dessa två olivkvistar, som genom de två gyllene rören tömmer ut den gyllene oljan ur sig själva? Och han svarade mig och sade: Vet du inte vad dessa är? Och jag sade: Nej, min herre. Då sade han: Dessa är de två smorda, som står inför hela jordens Herre. Sakarja 4:11–14. Dessa tömmer sig själva i de gyllene skålarna, vilka representerar hjärtana hos Guds levande budbärare, som bär Herrens ord till folket i varningar och enträgna vädjanden. Ordet självt måste vara såsom det framställs, den gyllene oljan, utgjuten från de två olivträden som står inför hela jordens Herre. Detta är dopet genom den helige Ande och eld. Detta kommer att öppna de otroendes själ för överbevisning. Själens behov kan tillgodoses endast genom Guds helige Andes verk. Människan kan av sig själv ingenting göra för att tillfredsställa hjärtats längtan och uppfylla dess strävanden.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, band 4, 1180.

Guds Ord är både Bibeln och Kristus, och Bibeln och Kristus representerar två vittnen, liksom de etthundrafyrtiofyra tusen. De två vittnena representerar i sin tur en förening av gudomlighet med mänsklighet. De representerar också inre och yttre profetiska historier. Såsom vittnen framlade de bevis för att gudomlighet förenad med mänsklighet inte syndar. De representerar också förbindelsen mellan gudomlighet och mänsklighet. Vare sig det är en stege, en kanal, rör, änglar eller någon av de andra symbolerna för kommunikationsförbindelsen mellan Gud och människan, är det budskap som förmedlas till människan alltid liv eller död.

”De smorda som står inför hela jordens Herre har den ställning som en gång gavs åt Satan såsom beskyddande kerub. Genom de heliga varelserna som omger hans tron upprätthåller

Herren en ständig förbindelse med jordens invånare. Den gyllene oljan representerar den nåd genom vilken Gud håller de troendes lampor försedda, så att de inte skall fladdra och slockna. Om inte denna heliga olja utgöts från himlen genom Guds Andes budskap, skulle ondskans makter ha fullständigt herravälde över människorna.

”Gud vanäras när vi inte tar emot de budskap som han sänder oss. Därmed avvisar vi den gyllene oljan som han vill utgjuta i våra själar för att vidareförmedlas till dem som är i mörker. När ropet ljuder: ’Se, brudgummen kommer; gå ut för att möta honom’, skall de som inte har tagit emot den heliga oljan, som inte har vårdat Kristi nåd i sina hjärtan, finna, liksom de oförståndiga jungfrurna, att de inte är redo att möta sin Herre. De har inte i sig själva kraft att skaffa oljan, och deras liv går till spillo. Men om Guds helige Ande blir ombedd, om vi bönfaller, såsom Mose gjorde: ’Låt mig se din härlighet’, skall Guds kärlek bli utgjuten i våra hjärtan. Genom de gyllene rören skall den gyllene oljan förmedlas till oss. ’Inte genom styrka, inte genom kraft, utan genom min Ande, säger HERREN Sebaot.’ Genom att ta emot de klara strålarna från Rättfärdighetens Sol lyser Guds barn som ljus i världen.” Review and Herald, 20 juli 1897.

Den Helige Andes utgjutelse äger rum under de inre och yttre historiska skeenden som markeras av Daniel och Uppenbarelseboken 11:11. Det finns ”åtminstone” fyra profetiska gestalter som representeras i verserna elva och tolv i Daniels elfte kapitel och som behöver identifieras. Det finns också fyra som behöver identifieras i verserna tretton till femton, och fyra i vers sexton. Vi lever nu i just denna historia, och därför anstår det oss, som profetians studerande, att reda ut vilka de symboliska gestalterna i verserna elva till sexton är, ty de representerar en profetisk linje som omfattar den fördolda historien i vers fyrtio i samma kapitel.

Det förefaller också vara relevant att identifiera de personligheter som representeras i historien i vers fyrtio, vilken har varit under avförsegling sedan 1989.

Och han sade: Gå din väg, Daniel, ty dessa ord skall förbli fördolda och förseglade intill ändens tid. Många skall bli renade och gjorda vita och luttrade; men de ogudaktiga skall handla ogudaktigt, och ingen av de ogudaktiga skall förstå; men de visa skall förstå. Daniel 12:9, 10.

Vers fyrtio börjar vid ändens tid år 1798, då Napoleon av Frankrike förde påven i fångenskap. Napoleons rättfärdigande grundade sig på det brutna Tolentinfördraget år 1797. Striden mellan Napoleon och påven hade tidigare förebildats i den historia som uppfyllde verserna sex och sju i Daniel kapitel elva. Det brutna äktenskapsfördraget och den södra kungens nederlag över den norra kungen i uppfyllelse av verserna sex och sju upprepades i historien år 1798, och därigenom återger de förutsägelsen i Guds ord i verserna sex och sju samt uppfyllelsen av dessa verser i början av krigföringen mellan Ptolemaios Filadelfos, den andre och Egyptens kung, och Antiochos Theos, Syriens tredje kung. Ptolemaios representerade den södra kungen och Antiochos representerade den norra kungen.

Förutsägelsen i verserna, sammanförd med uppfyllelsen av denna förutsägelse i Ptolemaios’ och Antiochos’ historia — vilken i sin tur förebildade — samt Napoleons och påvens historia år 1798, tillhandahåller tre linjer som förebildar Putins och Zelenskyjs historia i verserna elva och tolv. Att

förstå att ändens tid år 1798 representerar Napoleons och påvens historia är därför ofullständigt om förståelsen stannar där. Vi måste förstå vad verserna sex och sju förutsäger om Napoleon och påven, och också vad Ptolemaios' och Antiochos' historia undervisar om samma period. När vi förstår dessa sanningens linjer kan vi därefter förstå att dessa tidigare historiska uppfyllelser identifierar begynnelsehistorien i vers fyrtio, och därigenom identifierar de också avslutningen av vers fyrtio, när Putin, som har förebildats av Napoleon och Ptolemaios — Putin som har förutsagts i verserna sex och sju — uppfyller verserna elva och tolv.

En viktig iakttagelse beträffande det profetiska förhållandet mellan draken och vilddjuret, såsom Johannes skulle identifiera dem, eller såsom ”det dagliga och förödelsens styggelse”, såsom Daniel skulle framställa dem, är att de profetiskt sett är mycket lika. Johannes uttrycker det på detta sätt.

Och de tillbad draken som hade gett odjuret makt; och de tillbad odjuret och sade: Vem är lik odjuret? Vem kan strida mot det? Uppenbarelsboken 13:4.

Att tillbe draken är att tillbe vilddjuret, ty båda representerar hedendomens religion. Liksom Johannes använder Daniel ”det lilla hornet” i Daniel kapitel åtta, verserna nio till tolv, för att representera både det hedniska och det påvliga Rom, även om han tydligt skiljer mellan de två genom att identifiera det lilla hornet för det hedniska Rom i maskulin bemärkelse och det lilla hornet för det påvliga Rom i feminin bemärkelse. I kapitel sju identifierar Daniel det hedniska Rom som ”olikt” rikena före det, och Daniel identifierar vidare att också det påvliga Rom var ”olikt”. Rom, vare sig hedniskt eller påvligt, är olikt. Den manliga symbolen för Rom, som representerar det hedniska Rom, upprätthålls av Ahab och Herodes. Båda var gifta med symboler för påvedömet. Kvinnan är kyrklig maktutövning och mannen är statlig maktutövning, så när Guds ord på den profetiska nivån talar om att en man och en kvinna blir ett, bekräftar det verkligheten att det hedniska Rom och det påvliga Rom i profetisk mening är mycket lika, ty de är ett kött.

Frankrikes förhållande till påvedömet år 1798 är en förebild för Förenta staternas förhållande till påvedömet när de tio kungarna bränner Rom med eld och äter hennes kött.

Och de tio horn som du såg på vilddjuret, de skall hata skökan och göra henne öde och naken, och de skall äta hennes kött och bränna upp henne i eld. Uppenbarelsboken 17:16.

Frankrikes förhållande till påvedömet, när det satte påvedömet vid makten år 538, är en förebild för Förenta staternas verk i att hela påvedömet dödliga sår vid den snart kommande söndagslagen.

Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden; och det hade två horn lika ett lamm, och det talade såsom en drake. Och det utövar det första vilddjurets hela makt inför det och förmår jorden och dem som bor där att tillbe det första vilddjuret, vars dödliga sår hade blivit läkt. Och det gör stora tecken, så att det till och med får eld att falla från himlen ned på jorden inför människornas ögon, och det förleder dem som bor på jorden genom de tecken som det hade fått makt att göra inför vilddjuret; och det säger till dem som bor på jorden att de skall göra en bild åt vilddjuret, det som hade fått såret av svärdet och ändå levde. Uppenbarelsboken 13:11–14.

”Ändens tid” år 1798, i uppfyllelse av vers fyrtio, identifierar att den andlige kungen i norr avlägsnas av den andlige kungen i söder. Denna profetiska historia är avslutningshistorien för de ett tusen två hundra sextio åren av påvligt herravälde, och därför återges de profetiska kännetecknen för början av denna profetiska historia vid dess slut. År 538 vek det fjärde riket i Bibelns profetia undan för det femte riket i Bibelns profetia, och år 1798 vek det femte riket i Bibelns profetia undan för det sjätte riket i Bibelns profetia.

538 är också en mittmarkering i förbannelsen om de ”sju tiderna” i Tredje Moseboken 26 mot Israels nordrike, som började år 723 f.Kr., när Assyrien förde Efraim i fångenskap. År 1798 besitter därför inte bara de profetiska kännetecknen från 538, utan också från 723 f.Kr. År 723 f.Kr. höll Israels tio stammar på att störtas av Assyrien, och tolvhundrasextio år senare, år 538, höll hedniska Rom på att störtas av det påvliga Rom, vilket i sin tur störtades av Frankrike år 1798 vid avslutningen av de ”sju tiderna”.

År 1798 avsatte Frankrike, konungen i söder, påvedömet från tronen. År 538 satte Frankrike, den främsta symbolen för det hedniska Roms upplösning i tio kungariken, påvedömet på tronen. Vid söndagslagen upprepar Förenta staterna Frankrikes roll år 538, och när de tio kungarna bränner påvedömet med eld och äter hennes kött upprepar Förenta staterna Frankrikes roll år 1798.

Domen om ”sju tider” över Israels nordliga och sydliga riken verkställdes genom riken som kom från norr.

Israel är ett förskingrat får; lejonen har drivit honom bort: först åt kungen av Assyrien upp honom, och sist har denne Nebukadnessar, kungen av Babylon, krossat hans ben. Jeremia 50:17.

Assyrien kom från norr och erövrade de tio stammarna år 723 f.Kr., och Babylon förde Juda i fångenskap år 677 f.Kr. Även om Israel var det norra riket i förhållande till Juda, blev likväl båda rikena erövrade av fiender från norr, vilket därmed gjorde både Israel och Juda till sydliga riken i förhållande till den fiende som förde dem i fångenskap. År 723 f.Kr. representerar kungen i norr som erövrar ett sydligt tiofaldigt rike. År 538 representerar en övergång från hedendom till påvemakt och även ett nordligt rike som erövrar ett tiofaldigt rike. År 1798 representerar en kung i norr som besegras av en kung i söder, vilken representerar ett tiofaldigt rike.

Och i samma stund blev det en stor jordbävning, och en tiondel av staden föll, och i jordbävningen dödades sju tusen människor; och de övriga greps av fruktan och gav ära åt himmelens Gud. Uppenbarelséboken 11:13.

Övergångsperioden förknippad med 538, då Rom förändrades från hedniskt till påvligt, utgör också övergången i Daniel kapitel åtta från maskulinum till femininum, vilket symboliskt är övergången från statskonst till kyrkokonst. Profetian om ”sju tider” bär ”sanningens” signatur, ty den första bokstaven (723 f.Kr.) åskådliggör den tjugoandra och sista bokstaven i det hebreiska alfabetet (1798), medan den trettonde och mellersta bokstaven representerar uppror (538). Daniel anger att den ”överträdelse” som symboliseras genom uttrycket ”förödelsens överträdelse” var föreningen mellan kyrka och stat, med kyrkan i kontroll över förhållandet. Denna ”överträdelse”

representerar 538, vilket är mittpunkten och, bildligt talat, den trettonde bokstaven av de tre huvudsakliga vägmärkena i perioden av de sju tiderna mot Israels tio nordliga stammar.

År 1798, vid "ändens tid", sådan den framställs i den fyrtonde versen i Daniels elfte kapitel, tillfogade det ateistiska Frankrike, kungen i söder, påvedömet, kungen i norr, det dödliga såret. År 1989 slog påvedömet tillbaka mot den ateistiske kungen i söder, som då hade blivit Sovjetunionen. Vedergällningen innefattade en hemlig allians mellan Förenta staterna och Vatikanen. Bortsvepandet av Sovjetunionen år 1989 avslutar det skrivna profetiska budskapet i vers fyrtio, och nästa vers, vers fyrtioett, representerar söndagslagen i Förenta staterna. Således har vi, från Sovjetunionens sammanbrott år 1989 fram till söndagslagen i nästa vers, levt i den dolda historien i vers fyrtio.

Vers fyrtio inleds med att identifiera en kung i söder och en kung i norr år 1798, och därefter år 1989 en kung i söder och en kung i norr, liksom en tredje makt representerad av vagnarna, skeppen och ryttarna.

Och vid ändens tid skall konungen i söder stöta mot honom; och konungen i norr skall komma mot honom såsom en virvelvind, med vagnar och med ryttare och med många skepp; och han skall tränga in i länderna och översvämma dem och fara fram. Daniel 11:40.

Vid "ändens tid" år 1798 inträdde en bokstavlig general under Napoleon i Vatikanen och tog bokstavligen påven till fånga och fängslade honom. År 1989 ägde vedergällningen för 1798 rum. Det hade skett profetiska övergångar i historien mellan 1798 och 1989 som är viktiga att lägga märke till. Det ateistiska Frankrike, sydens kung under tidsperioden 1798, var den första andliga kungen i söder, och Putins Ryssland är bestämt att bli den sista. Frankrike identifieras i Uppenbarelseboken 11, vilket av syster White direkt identifieras som det ateistiska Frankrike. En av de två symboler som identifierar Frankrike i kapitel 11 är Egypten, vilket syster White identifierar som en symbol för ateism. I kapitlet var vilddjuret som stiger upp ur avgrunden den ateism som trädde in i historien under den tidsperioden.

Ateismen träder in i historien med början i Frankrike under tidsperioden omkring 1798, och år 1989 har ateismens andliga kung blivit Sovjetunionen. Det svepande undanröjandet av Sovjetunionen år 1989, i uppfyllelse av en hemlig allians mellan påven Johannes Paulus II och Ronald Reagan, hade förebildats i vers tio i Daniel kapitel elva, och ett andra vittne till vers tio återfinns i Jesajas framställning om de två förbannelserna om två tusen fem hundra tjugo år över Israels norra och södra riken, sådan den framläggs i kapitel sju till elva.

1989 blir därför referenspunkten för att lösa de profetiska gåtorna om de sista dagarna. Det var då som vers fyrtio blev förseglad uppbruten. Det kan nu konstateras att vers fyrtio börjar år 1798 och slutar vid söndagslagen i vers fyrtioett.

Vid söndagslagen kommer Förenta staterna att tala såsom en drake och avsluta sitt herravälde som det sjätte riket i Bibelns profetia. Det började sin regeringstid år 1798, när det femte riket fick ett dödligt sår. År 1798 antog Förenta staterna Alien and Sedition Acts och förebildade därmed slutet på det sjätte riket redan vid dess allra första början. Vers fyrtio är därför Förenta staternas historia

såsom det sjätte riket i Bibelns profetia.

1798 är den första bokstaven i det hebreiska alfabetet, söndagslagen är den tjugioandra och sista bokstaven i det hebreiska alfabetet, och 1989 är vägmärket i mitten som representerar det uppror som symboliseras av talet tretton och den trettonde bokstaven i det hebreiska alfabetet. 1989 representerar upproret i Reagans hemliga allians med Bibelns profetias antikrist. 1989 introducerar den första av de sista åtta presidenterna som regerar under en period av tilltagande uppror mot konstitutionen. 1989 inledde en prövningsprocess bland sjundedagsadventister som är avsedd att frambringa två klasser av tillbedjare. De trofasta är de få, de otrogna är de många. 1989 representerar det centrala vägmärket i vers fyrtio, och det representerar det uppror som symboliseras av den trettonde bokstaven. Vers fyrtio bär "sanningens" signatur.

Vers fyrtio innehåller kungen i norr och kungen i söder, vilka i slutet av versen är andra än tidigare i historien. Den innehåller också Förenta staterna, som enligt Johannes är den falske profeten, vilken tillsammans med draken och vilddjuret verkar för att leda världen till Harmagedon. Kungen i söder i vers fyrtio är draken, kungen i norr är vilddjuret; vagnarna, skeppen och ryttarna är den falske profeten. Uppfyllelsen av vers fyrtio år 1989 blir ett viktigt profetiskt kännetecken för förståelsen av verserna elva till femton. Om du inte har rätt beträffande 1989, kan du inte logiskt sett ha rätt beträffande den historia vi befinner oss i i dag.

Från 1989 fram till söndagslagen framställs i verserna tio till femton tre ombudskrig för påvedömet. Dessa verser måste betraktas som en sammanhängande historia, ty samme "Antiochus Magnus" återfinns i de tre strider som framställs i den historiska uppfyllelsen av verserna tio till femton.

Alla tre slagen utgör en och samma profetiska linje, ty Antiochus Magnus var med i vart och ett av de tre slagen. Vers tio och Jesaja 8:8 ger två vittnen till uppfyllelsen av vers fyrtio år 1989. Vers fyrtio är referenspunkten i vers tio och Jesaja 8:8. "Vagnarna, skeppen och ryttarna" representerar de två hornen på jordens vilddjur i det trettonde kapitlet i Uppenbarelseboken. Vid ändens tid, när Förenta staterna "talar såsom en drake", är de två hornen inte längre republikanism och protestantism. Vid den tiden kommer de så kallade protestanterna att förena sig med katolicismen, och den konstitutionella republiken kommer att förvandlas till en diktatur. Under denna tidsperiod kommer jordens vilddjurs två horn att vara ekonomisk och militär styrka. I Uppenbarelsebokens trettonde kapitel tvingar Förenta staterna världen att ta emot vilddjurets märke för att kunna köpa och sälja, och även under dödshot. Dessa två horn är Daniels "skepp", som representerar ekonomisk makt, och hans "ryttare och vagnar", som representerar militär styrka.

1989 fastställer att när man tillämpar den historiska uppfyllelsen av slagen vid Rafia och Panium i verserna elva till femton, måste samma profetiska metodologi som användes för att förstå 1989 och Sovjetunionens sammanbrott tillämpas, ty Antiochus Magnus var i alla tre slagen representerad i verserna tio till femton. Antiochus representerar vagnarnas, skeppens och ryttarnas makt, vilken år 1989 var Ronald Reagan, den förste av åtta presidenter, av vilka den siste också var den sjätte och nu är den åttonde som är av de sju.

Enligt Jesaja 23 skulle påvemakten (skökan som bedriver otukt med jordens kungar) vara dold under Förenta staternas herravälde såsom det sjätte riket i Bibelns profetia. År 1989 var Förenta staterna, som hade förebildats av Antiochos Magnus, påvedömet ställföreträdande makt i dess krigföring mot ateismens vilddjur, vilket tillfogade det ett dödligt sår år 1798.

De tre slagen i vers tio till femton representerar krigföring mellan nordens kung, som i egenskap av Tyrus dolda sköka använder ställföreträdande makter medan hon rör sig mot återupprättandet av sin makt och nederlaget för ateismens kung — sydens kung. De historiska uppfyllelseerna av de tre slagen i vers tio till femton undervisar oss om att Antiochos Magnus segrade i det första och det sista slaget, men förlorade det mellersta. De profetiska kännetecknen för Ronald Reagans år 1989, tillsammans med påven Johannes Paulus II och Sovjetunionens sammanbrott, kommer att ha en motsvarighet i det sista av de tre slagen, ty dessa verser är det som avförseglas strax innan nådatiden avslutas. Såsom vers fyrtio avförseglades år 1798 och sedan åter år 1989, avförseglades versen vid ändens tid med början i juli 2023.

Jesu Kristi uppenbarelse avförseglas strax innan nådatiden avslutas, och den inbegriper den främsta sanningen att Jesus är den förste och den siste, och som sådan alltid åskådliggör slutet genom början. Nådatiden avslutas för adventismen vid söndagslagen, och strax före nådatidens slut avförseglas Jesu Kristi uppenbarelse. Det budskap som avslutas vid söndagslagens stängda dörr är midnattsropets budskap, vilket ledde till den stängda dörren den 22 oktober 1844 i millerittrörelsens historia. Avförseglingen år 1798 i början av vers fyrtio, vilken också är början på Förenta staterna som det sjätte riket i Bibelns profetia, förebildade avförseglingen år 1989 i mitten av vers fyrtio och början på Förenta staternas fortskridande slut. Avförseglingen år 1798, som förebildade 1989, representerar två vittnen om avförseglingen av midnattsropets budskap år 2023. Linjen, med sina tre vägmärken 1798, 1989 och 2023, identifierar det inre verket att rena tio jungfrur och den yttre linjen för det sjätte riket i Bibelns profetia.

Striden som framställs i vers elva, vilken uppfylldes i slaget vid Rafia när Antiochos besegrades av Ptolemaios, representerar ett nederlag för den påvliga ombudsmakten, som i denna nuvarande strid är Ukrainas nazister, allierade med de västeuropeiska globalistiska nationer som utgör EU och NATO och som går i takt med Förenta nationernas politiska och ekonomiska globalister. Om Antiochos den store var med i alla tre slagen och representerar den påvliga ombudsmakten mot kungen i söder, hur kan det då vara Förenta staterna år 1989, sedan ukrainarna såsom förebildade genom slaget vid Rafia och därefter åter Förenta staterna vid slaget vid Panion? Vers tio är nyckeln till vers elva till och med femton, ty dess uppfyllelse år 1989 ger en illustration av de profetiska kännetecknen hos det första av de tre ombudskrigen. Vad är den profetiska rättfärdiggörelsen för att identifiera Antiochos som den påvliga ombudsmakten, samtidigt som man inte tillämpar Förenta staterna på vart och ett av de tre slagen?

I det ukrainska krigets historia, som har förebildliggjorts genom slaget vid Rafia, använde Förenta staterna Ukrainas nazister som sin ombudsmakt just i den historia där de formar en avbild av påvedömet, den makt som alltid och endast använder ombudsmakter för att utföra sitt smutsiga arbete.

För att besvara frågan om ställföreträdande makter i verserna tio till femton krävs en profetisk undersökning av Antiochos' egenskaper som symbol. Diadokkrigen var en serie konflikter från 323–281 f.Kr. mellan diadokerna (grekiska för "efterträdare"), de generaler och efterträdare till Alexander den store som efter hans död år 323 f.Kr. kämpade om herraväldet över hans väldiga rike. Den förste Antiochos var Antiochos I Soter, son till Seleukos I Nikator, en av Alexanders diadoker (efterträdare), som grundade det seleukidiska riket.

Namnet Antiochus kan förstås betyda en som står i stället för, för att stödja. Antiochus är en symbol för Rom, och det påvliga Rom är antikrist, vilket bär en liknande symbolik som Antiochus. Antiochus som namn representerade sonen till grundaren av det seleukidiska riket, och i den meningen stod Antiochus i sin faders ställe; han stod som hans ställföreträdare. Syster White identifierar både Satan och påven som antikrist och säger att påven är Satans representant på jorden. Det blev ett framträdande dynastiskt namn i det seleukidiska riket, delvis på grund av dess förbindelse med Antiochus I Soter och staden Antiokia, uppkallad efter antingen Seleukos I:s far eller son. Påven är Satans ställföreträdare, och symboliskt representerar namnet Antiochus en ställföreträdare för sin fader, grundaren av det nordliga riket som förlade sin huvudstad till Babylon.

Efter Alexander den stores död år 323 f.Kr. splittrades hans välde mellan diadokerna (efterträdarna). Vid delningen i Babylon (323 f.Kr.) utsågs Seleukos inledningsvis till befälhavare för följeslagarkavalleriet (en prestigefylld militär post) under Perdikkas, regenten för Alexanders välde. År 321 f.Kr. utsågs Seleukos till satrap (guvernör) över Babylonien vid delningen i Triparadeisos, efter Perdikkas död och ytterligare förhandlingar mellan diadokerna. År 316 f.Kr. tvingade Antigonos I Monofthalmos, en annan diadok, Seleukos att fly från Babylon till följd av Antigonos växande makt. Seleukos sökte tillflykt hos Ptolemaios I Soter i Egypten. År 312 f.Kr. återvände Seleukos till Babylon med en liten styrka som tillhandahållits av Ptolemaios. Han besegrade Antigonos styrkor och återtog Babylon, vilket markerade upprättandet av hans maktbas. Denna händelse betraktas ofta som grundandet av det seleukidiska riket, med år 312 f.Kr. som början på den seleukidiska eran i historisk tideräkning.

Namnet Seluecus har grekiskt ursprung och kommer från roten selas (σέλας), som betyder "ljus", "strålgång" eller "flamma". Namnet antyder briljans eller upplysning, vilket är passande för en framträdande gestalt som Seleukos I Nikator, grundaren av det seleukidiska riket och som är en förebild för den fader som hade varit ljusbäraren i himlen.

"För att vinna världslig fördel och ära leddes kyrkan att söka gunst och stöd hos jordens stormän; och sedan hon sålunda hade förkastat Kristus, förmåddes hon att ge sin trohetsplikt åt Satans representant — biskopen av Rom." The Great Controversy, 50.

Antiochus Magnus representerar den påvliga maktens ställföreträdare, liksom påven representerar Satans ställföreträdare. Antiochus' symbolik medger olika ställföreträdande makter, alldeles som det har funnits många påvar. Reagan var 1989 års ställföreträdare, Ukraina blev Förenta staternas ställföreträdare år 2014, och Trump är ställföreträdaren vid slaget vid Panium. Reagan var den förste, Trump är den siste, och Zelenskyj är upproret däremellan.